

Maud Vanhauwaert – De stoet trok voorbij. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *Het stad in mij*. (2020)

De stoet¹ trok voorbij

- 1 De stoet trok voorbij
- 2 En wij sliepen

- 3 De stoet trok voorbij
- 4 Zong opzweepende² liederen
- 5 En wij sliepen!

- 6 De stoet trok voorbij
- 7 Schreeuwde³ met wel duizend
- 8 Roodgloeiende kelen
- 9 En wij sliepen!!

- 10 De stoet trok voorbij
- 11 Schreeuwde met – wat zeg ik –
- 12 Wel honderdduizend
- 13 Roodgloeiende kelen
- 14 En wij sliepen!!!

- 15 De stoet trok voorbij
- 16 Roffelde⁴ op carrosserieën
- 17 Zette jachthoorns⁵ in
- 18 Verhitte het klimaat
- 19 En wij sliepen!!!!

- 20 De stoet trok voorbij
- 21 Drong zich binnen in onze huizen
- 22 Trok de lakens onder ons vandaan
- 23 Schreef er nieuwe leuzen⁶ op
- 24 Spande die aan
- 25 En wij sliepen!!!!

- 26 Terwijl we droomden dat
- 27 Een stoet voorbij trok

¹ **de stoet**: processie, massa van mensen

² **opzweepende**: motiverende en inspirerende liederen

³ **schreeuwde** – schreeuwen: luid roepen

⁴ **roffelde** – roffelen: trommelende bewegingen

⁵ **het jachthoorn**: signaalinstrument op de jacht

⁶ **de leuzen** – leus: slogan of motto

- 28 En wij sliepen
29 Terwijl wij droomden
30 Dat een stoet voorbij trok
31 Zelfs in onze dromen
32 Sliepen wij
- 33 En toen wij eenmaal wakker werden
34 Loom⁷ en zwetend uit het raam hingen
35 Zagen wij geen stoet meer
36 Alleen verlaten straten
37 Met een klein haast aandoenlijk
38 Zwellend⁸ riviertje
39 Van glinsterend
- 40 Smeltwater

⁷ loom: langzaam

⁸ zwellend: groter worden

Sprachniveau (rezeptiv) B1-B2

Syntaktisch

- Vorwiegend Hauptsätze, erst in den letzten beiden Strophen Hauptsatz-Nebensatz-Gefüge
- Viele Wiederholungen gleicher Verse (V. 1, 3, 6, 10, 15, 20)
- Ausrufesätze mit zunehmender Vehemenz durch immer mehr Ausrufezeichen (V. 5, 9, 14, 19, 25)

Wortwahl

- Wenig vertrauter Wortschatz
- Häufige Wiederholung der zentralen Wörter: „stoet“ (V. 1, 3, 6, 10, 15, 20, 27, 30) und „sliepen“ (V. 2, 5, 9, 14, 19, 25, 28, 32)
- Imperfekt

Semantisch

- Voller Ausrufezeichen beschreibt das Gedicht die Gefahr der Untätigkeit zu Zeiten des Klimawandels. In stetiger Wiederholung des Gegensatzes zwischen dem „stoet“ der Klimaaktivisten und dem „wij“ des trägen Großteils der Bevölkerung baut sich die Spannung des Textes auf, die sich am Ende im funkelnden Schmelzwasser entlädt: Es ist zu spät.